

Protocol

Kindermishandeling

O.B.S. "De Beelen" Tolbert

Signaleren en handelen bij (een vermoeden van) kindermishandeling

Als ze als kind

*Als ze als kind niet altijd zo stil had hoeven zijn
had ze vandaag misschien het hoogste lied gezongen
als ze als kind niet altijd zo alleen had hoeven zijn
had ze vandaag misschien al lang iemand gevonden.*

*Als ze als kind niet altijd zo bang had hoeven zijn
had ze vandaag misschien van iemand durven houden
als ze als kind niet altijd zo'n puinhoop had gezien
had ze vandaag misschien kastelen kunnen bouwen.*

*Als ze als kind de warmte van de zomer had gekend
was ze die warmte in haar winter nooit verloren
als ze als kind de warmte van een nest had gekend
had het haar hele leven lang niet zo gevroren.*

*Als ze als kind niet al zo oud had hoeven zijn
had ze vandaag nog een kinderlied gezongen
als ze als kind gewoon een kind had kunnen zijn
was ze vandaag als een kind opnieuw begonnen.*
Lislore Gerritsen (Uit: Oktoberkind, 1984)

Inhoudsopgave

<i>Voorwoord</i>	4
<i>Huiselijk geweld en kindermishandeling</i>	5
<i>Stroomdiagram</i>	6
<i>Stappenplan</i>	7
<i>Fase 1: de leerkracht heeft een vermoeden</i>	8
<i>Fase 2: de leerkracht bespreekt zijn onderbouwde vermoeden in een overleggroep</i>	10
<i>Fase 3: het uitvoeren van het gemaakte plan van aanpak</i>	12
<i>Fase 4: de beslissing</i>	14
<i>Fase 5: evaluatie</i>	16
<i>Fase 6: nazorg</i>	16
<i>Bijlagen:</i>	
<i>Bijlage 1: Observatiepunten</i>	18
<i>Bijlage 2: Signalenlijst huiselijk geweld/ kindermishandeling (4-12 jaar)</i>	19
<i>Bijlage 3: Aandachtspunten in gesprekken met ouders/ kinderen</i>	21
<i>Bijlage 4: Sociale kaart</i>	23
<i>Websites</i>	24

Bronnen:

NJI Nederlands jeugd instituut
Bureau Jeugdzorg
AMK Algemeen Meldpunt Kindermishandeling
Voorbeeldprotocol van Preventie Kindermishandeling Haaglanden 2004

Versie maart 2009

Renny Berga

Voorwoord

Kinderen zijn helaas veel te vaak het slachtoffer van huiselijk geweld. Per jaar zijn meer dan 100.000 kinderen getuige van huiselijk geweld. Ze voelen de spanning, horen de kreten, zien de verwondingen. Kinderen die thuis getuige zijn van geweld lopen ernstige psychische schade op. Van deze kinderen raakt 40% tot 60% getraumatiseerd doordat zij getuige zijn van de mishandeling tussen hun ouders. Naar schatting is tussen de 30% en 40% van deze kinderen zelf tevens slachtoffer, omdat zij ook mishandeld worden of omdat zij tussenbeide springen. Daarnaast zijn naar schatting 80.000 kinderen per jaar slachtoffer van andere vormen van kindermishandeling. Nog geen 20.000 kinderen worden hiervan gemeld bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling. Daarnaast overlijden er tenminste 50 kinderen per jaar aan kindermishandeling.

De genoemde cijfers tonen aan dat er vanuit vele organisaties continue uitgebreide aandacht voor dit probleem nodig is. Dat geldt zeker ook voor preventie en signalering in een vroeg stadium. Scholen zijn bij uitstek plaatsen waar (een vermoeden van) huiselijk geweld en kindermishandeling gesignaleerd kan worden. Leerkrachten brengen veel tijd met de kinderen door, hebben een vertrouwensrelatie met hen opgebouwd en kunnen een belangrijke signaalfunctie vervullen.

In de praktijk blijkt dat het omgaan met signalen die kunnen wijzen op huiselijk geweld onzekerheid teweegbrengt. Het protocol biedt een structuur aan en geeft handvatten hoe gehandeld kan worden bij een vermoeden van huiselijk geweld en kindermishandeling. Het **doel** van dit protocol is: een vermoeden van huiselijk geweld bespreekbaar maken en de signalen doorgeven voor eventuele verdere hulp.

De **taak** van de school met betrekking tot kindermishandeling en huiselijk geweld, waarbij de oorzaak buiten de school ligt, is het signaleren en het aanklaarten ervan bij de verantwoordelijke instanties. De school is niet verantwoordelijk voor de verandering van de situatie of voor de hulpverlening.

Het protocol kindermishandeling geeft antwoord op vragen als:

Wanneer spreek je van kindermishandeling?

Hoe kun je het herkennen?

Wat moet je doen?

Wie is waarvoor verantwoordelijk?

Bij wie kan je terecht?

Kan je anoniem melden?

Hoe ga je in gesprek met ouders?

Hoe ga je in gesprek met kinderen?

Huiselijk Geweld en Kindermishandeling

Huiselijk Geweld

Onder huiselijk geweld wordt het volgende verstaan:

'Huiselijk geweld is geweld dat door iemand uit de huiselijke kring van het slachtoffer is gepleegd. Geweld betekent in dit verband aantasting van de persoonlijke integriteit. Onderscheid wordt gemaakt tussen geestelijk en lichamelijk geweld (waaronder seksueel geweld)'. *Bron: Nota Privé Geweld – Publieke Zaak. Een nota over de gezamenlijke aanpak van huiselijk geweld. 2002*

In dit protocol gaat het om huiselijk geweld, waarbij kinderen en jongeren betrokken zijn. Dit betekent, dat de meest voorkomende signalen betrekking zullen hebben op het getuige zijn van geweld en het slachtoffer zijn van kindermishandeling. Kinderen die opgroeien in een gewelddadig gezin voelen de spanning, horen de kreten, zien de verwondingen, willen tussenbeide springen en kunnen daardoor ernstige psychische schade oplopen. Naast het getuige zijn van geweld in de thuissituatie kunnen kinderen ook zelf het slachtoffer zijn van het geweld. De volgende vormen van mishandeling worden kort toegelicht.

Vormen van mishandeling

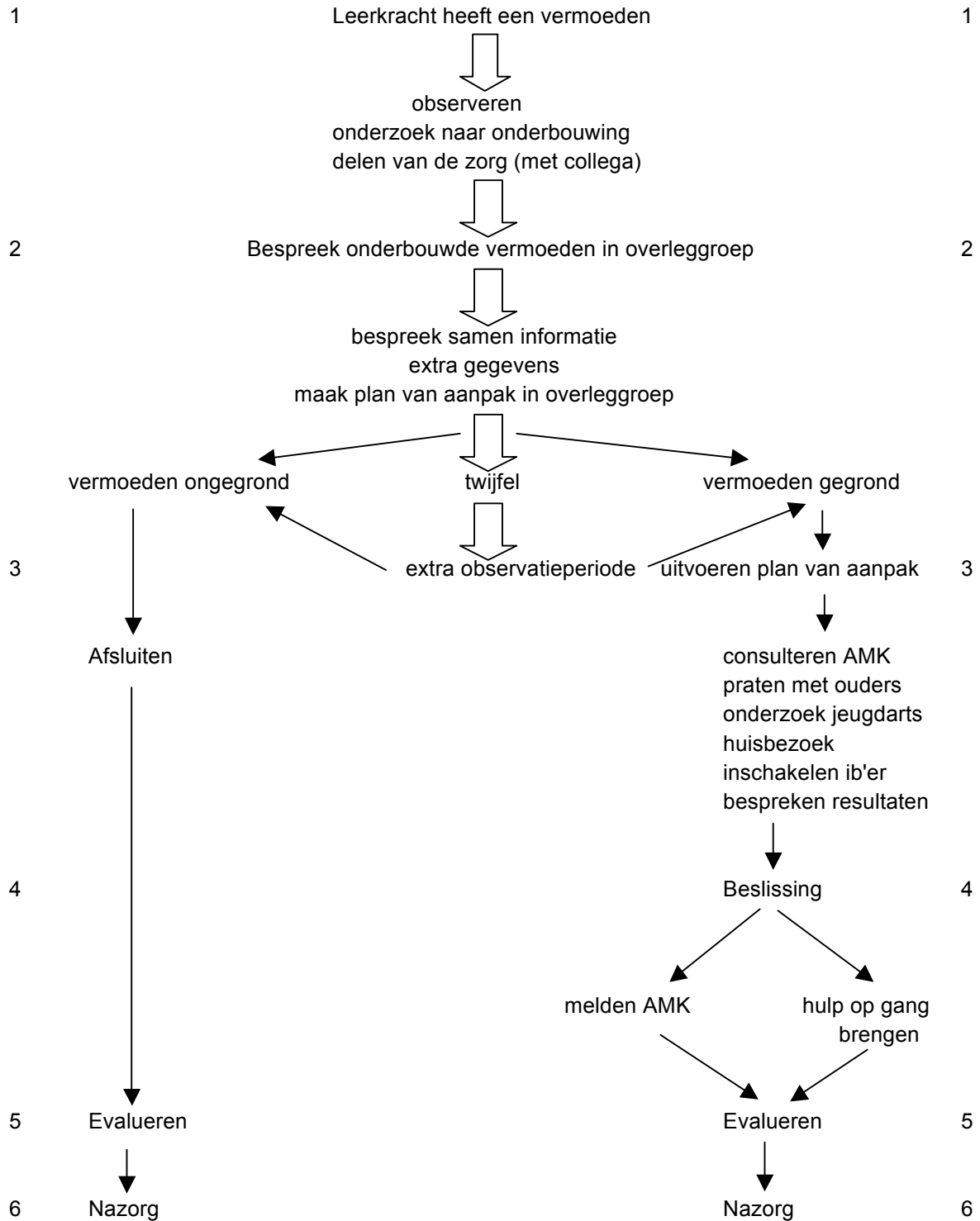
- **lichamelijke mishandeling:**
het kind wordt geslagen, geschopt, geknepen, gebrand en dergelijke;
- **psychische mishandeling:**
het kind wordt afgewezen, geterroriseerd, aangezet tot afwijkend en/of anti-sociaal gedrag, gepest, getreiterd, gekleineerd; aan het kind worden extreem hoge eisen gesteld, een juiste vorm van onderwijs wordt onthouden;
- **seksuele mishandeling:**
het kind wordt gedwongen seksuele handelingen te ondergaan, seksuele handelingen uit te voeren, getuige te zijn van seksuele handelingen van anderen of wordt gedwongen te kijken naar pornografisch materiaal;
- **lichamelijke verwaarlozing:**
het kind wordt (medische) verzorging en/of veiligheid onthouden, het kind krijgt onvoldoende voedsel en kleding;
- **psychische verwaarlozing:**
het kind wordt geestelijk verwaarloosd, geïsoleerd, genegeerd; koestering wordt onthouden en er is nooit aandacht of tijd voor het kind.

Vaak komen verschillende vormen van mishandeling tegelijkertijd voor.

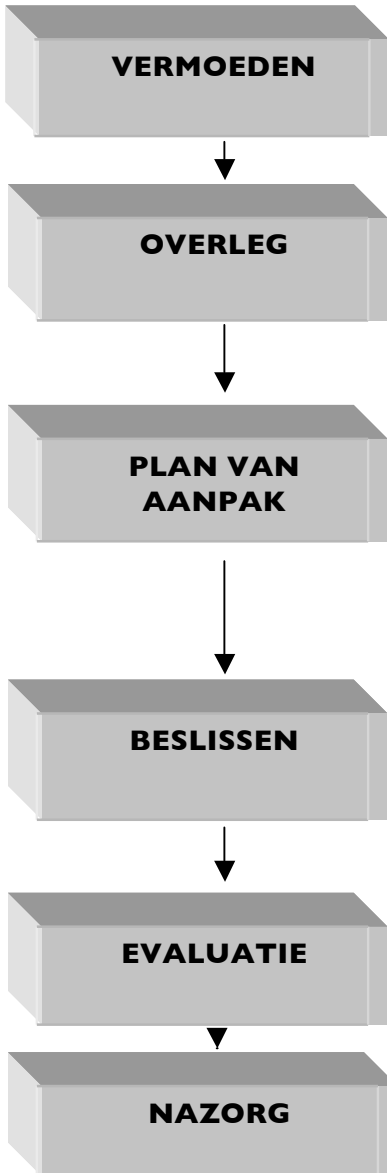
Kindermishandeling is:

- elke vorm van, voor de minderjarige, bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard,
- die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of onvrijheid staat, actief of passief, opdringen
- waardoor ernstige schade wordt of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychische letsel. Hieronder vallen ook verwaarlozing en onthouden van essentiële hulp, medische zorg en onderwijs. (*Wetsontwerp Wet op de jeugdzorg 2004*)

Stroomdiagram

Stappenplan bij een vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling

Fase 1: de leerkracht heeft een vermoeden

- observeren
- onderzoek naar onderbouwing
- delen van de zorg

Fase 2: de leerkracht bespreekt zijn onderbouwde vermoeden in een overleggroep

- bespreken informatie
- (eventueel) extra gegevens
- plan van aanpak

Fase 3: het uitvoeren van het gemaakte plan van aanpak

- consulteren AMK
- praten met de ouders
- onderzoek jeugdarts
- huisbezoek
- inschakelen schoolbegeleider
- bespreken van de resultaten

Fase 4: beslissing

- hulp op gang brengen
- melden bij AMK of uitsluitend in crisissituaties melden bij:
de politie of
de Raad voor de kindbescherming

Fase 5: evalueren

- de overleggroep evalueert en stelt zonodig bij

Fase 6: nazorg

- blijf het kind volgen
- eventueel overleggroep bijeenroepen

N.B. Elke persoon houdt op elk moment de mogelijkheid en de verantwoordelijkheid om contact op te nemen met het AMK, voor consultatie of melding.

Fase 1: de leerkracht heeft een vermoeden

Acties:

Let goed op signalen (zie bijlage 1: Signalenlijst)

Gedragssignalen: Om welk gedrag gaat het?
Hoe lang komt dat gedrag al voor?
Op welke momenten komt het gedrag voor?
In welke situaties komt het gedrag voor?

Lichamelijke signalen: Wat zijn de verschijnselen?
Hoe lang is dat al zo?
Welke zorgen maak ik me daarover?

Verzamel aanwijzingen die de vermoedens onderbouwen.

De bron van het vermoeden van kindermishandeling en huiselijk geweld kan zijn:

- a** de leerkracht heeft een vermoeden (intuïtie)
- b** iemand (bijvoorbeeld een ander kind) vertelt de een zorgwekkend verhaal over een kind uit de klas.
- c** een kind neemt je in vertrouwen over de eigen situatie.

Bij een vermoeden, dan:

- **observeer** het kind gedurende een aantal dagen heel goed, let hierbij op opvallend gedrag of opmerkelijke lichamelijke signalen, zoals blauwe plekken, schaaf- of brandwonden, herhaalde botbreuken, ander letsel zoals doofheid, mank of moeizaam lopen, hoge spierspanning. Kijkt ook goed naar de ouder-kind relatie (zie bijlage 2: signalenlijst);
- **noteer** de signalen die bij de leerling worden opgemerkt. Dit worden persoonlijke aantekeningen (zie observatiepunten in bijlage 1);
- **overleg** met mensen die **informatie** kunnen geven over het kind of de thuissituatie, zoals een collega die het kind of het gezin kent, de intern begeleider of de leerkracht die een broertje of zusje in de klas heeft. Eventueel observeert de intern begeleider.
- blijf aan de **vertrouwensrelatie** met het kind bouwen;
- bepaal een **tijdslijm** voor deze fase (maximaal één maand).
- De intern begeleider neemt contact op met de schoolmaatschappelijk werker of de sociaal verpleegkundige voor informatie.

Als een kind je in vertrouwen neemt, dan:

- Rustig **luisteren** naar hetgeen het kind u te vertellen heeft en niet al te emotioneel of paniekerig reageren. Neem het kind serieus en spreek je zorgen uit;
- **Noteer** wat het kind verteld heeft. Dit worden persoonlijke aantekeningen
- **Contact houden** met het kind en vraag ook wat het kind zelf zou willen

Aan het einde van deze fase besluit nemen:

1. Het vermoeden is onterecht/ongegrond

Er is een andere reden voor het gesignaleerde gedrag. Zoek uit wat er wel aan de hand is en blijf alert.

2. Er is twijfel over/geen bevestiging van het vermoeden

Nauwkeurig registreren wat bij het kind opvalt of wat je verteld wordt.

Na twee maanden opnieuw de aantekeningen bekijken en het kind opnieuw bespreken

3. Het vermoeden wordt bevestigd of versterkt

Dit wordt ingebracht in de overleggroep (fase 2).

- leg de waarnemingen/onzekerheden voor aan het kind en/of de ouders
- bespreek met de ouders wat er zou kunnen worden gedaan:
 - bezoek aan maatschappelijk werk of sociaal verpleegkundige
 - bezoek aan consultatiebureau of huisarts
 - bij de ouders regelmatig terugkomen op de voorgestelde adviezen/ afspraken.

Aanbevelingen fase 1: de leerkracht heeft een vermoeden

- *Vertrouw op je intuïtie en houd dat niet voor jezelf: praat erover. Je hebt tenslotte niet voor niets een niet-pluis gevoel.*
- *Ga niet overhaast te werk. Wie iets wil bereiken moet zorgvuldig handelen. Betrek anderen tijdig en niet pas dan, wanneer het 'zo niet langer kan': dan bent je te lang zelf bezig geweest en geef je anderen niet de tijd rustig aan het werk te gaan.*
- *Accepteer kindermishandeling en huiselijk geweld als één van de vele mogelijke oorzaken van onverklaarbaar/ opvallend gedrag van een kind. Probeer in deze fase het beeld completer te krijgen. Speel geen politieagent: het is niet de taak van de leerkracht om speurwerk naar de dader te doen. Ga uit van een patroon aan signalen, uitgezonden door het kind of door een derde. Blijf (het gedrag van) het kind aandachtig volgen, dat wil zeggen observeren en noteren wat je ziet en hoort, maar voorkom een uitzonderingspositie van het kind.*
- *Ga zorgvuldig om met de privacy van het kind en van de ouders.*
- *Indien een kind je in vertrouwen neemt, beloof dan nooit aan het kind absolute geheimhouding. Beloof dat je geen volgende stap zult nemen zonder dat met het kind besproken te hebben. Steun het kind in het feit dat het zijn geheim verteld heeft. Je kunt in dit gesprek doorvragen of het kind zich veilig voelt en of het zelf ook geslagen wordt. Maak eventueel met het kind een veiligheidsplan. Daarin is opgenomen hoe het kind zich het beste in veiligheid kan brengen (bijvoorbeeld naar kamer gaan, naar vriendje etc.)*
- *Het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) is de centrale instantie voor het vragen van advies over of het melden van kindermishandeling. Elke provincie en grootstedelijke regio heeft haar eigen Advies- en Meldpunt Kindermishandeling. Alle AMK's zijn bereikbaar via het landelijke telefoonnummer: 0900 - 123 123 0 (€ 0,05 per minuut). U wordt automatisch doorgeschakeld naar het AMK in uw eigen regio. In sommige plaatsen is er een speciaal steun- of meldpunt huiselijk geweld opgericht. Hier kan men ook terecht voor advies en melding. In crisissituaties is het ook mogelijk te melden bij de politie of de Raad voor de Kinderbescherming (via AMK of Bureau Jeugdzorg).*
- *Het vertrekpunt van je inzet blijft de zorg die je, met de ouders, voor het kind hebt.*

Fase 2: de leerkracht bespreekt zijn onderbouwde vermoeden in een overleggroep

- Je neemt initiatief en roept de volgende personen bijeen (= overleggroep):
 - de schoolleiding en/of de benoemde contactpersoon;
 - de intern begeleider
 - de JGZ-medewerker (jeugdverpleegkundige of jeugdarts);
 - de schoolmaatschappelijk werker.
- Eén persoon is verantwoordelijk voor de **coördinatie** en de **voortgang**; bij voorkeur is dit niet de leerkracht, maar de intern begeleider/ vertrouwenspersoon.
- Je kunt gebruik maken van de gestelde vragen op het observatieformulier (zie bijlage 1).
- Indien nodig overleg je of iemand anders uit de overleggroep met het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK). Dit kan anoniem. Je kunt tijdens dit gesprek tips vragen stellen voor vervolgstappen.
- De overleggroep bekijkt welke gegevens over dit kind beschikbaar zijn; dit wordt ook vastgelegd. Maak hierbij onderscheid tussen objectieve en subjectieve gegevens. Wees zorgvuldig met informatie van derden.
- De coördinator let ook op de **tijd** en stelt een **tijdslimiet** voor deze fase.

Aan het eind van deze fase besluit je:

- Als de overleggroep **geen bevestiging** van het vermoeden heeft, maar het gedrag heeft bijvoorbeeld een andere oorzaak, dan:
 - blijven de leerkracht en de JGZ-medewerker alert;
 - blijf je bouwen aan de vertrouwensrelatie met het kind;
 - noteren de leerkracht en de JGZ-medewerker in hun agenda dat ze na een bepaalde periode nog eens samen overleggen over het gedrag of lichamelijke gesteldheid van het kind.
- Indien je twijfelt of er bestaat een **redelijk vermoeden** van huiselijk geweld/ kindermishandeling, dan maakt de overleggroep een **plan van aanpak** (zie voor mogelijke stappen fase 3).

Bij twijfel:

Overleg binnen het team de strategie (naar kind, naar ouders, naar andere instellingen, naar het AMK)

Overleg met andere betrokken instellingen w.o. schoolmaatschappelijkwerk, sociaal verpleegkundige en/ of het Zorgadviesteam.

Verzamel andere relevante gegevens.

Stel een plan van aanpak op en bepaal een tijdslimiet voor deze fase.

- Wie neemt contact op met het kind?
- Wie spreekt met de ouders?
- Wie is eindverantwoordelijk?
- Registreer in het dossier objectieve gegevens.

Vraag zonedig advies aan het AMK.

Nb. Bij een adviesvraag adviseert het AMK hoe te handelen.

Aanbevelingen fase 2: de leerkracht bespreekt zijn onderbouwde vermoeden in een overleggroep

- *Het kan praktisch zijn een vaste overleggroep te vormen, waarin vertegenwoordigd zijn: de directie, de intern begeleider, de leerkracht, de contactpersoon, de jeugdverpleegkundige of jeugdarts van de GGD en de schoolmaatschappelijk werker.*
- *Zodra een overleggroep is gevormd, draag je samen de verantwoordelijkheid. Het is dan ook heel belangrijk steeds te overleggen voordat er iets wordt ondernomen.*
- *Privacy:
Wanneer persoonlijke aantekeningen zijn gemaakt, is het belangrijk deze goed op te bergen, het liefst zonder naam. Zodra het mogelijk is, worden deze aantekeningen weer vernietigd.*
- *De taak van de school met betrekking tot huiselijk geweld/ kindermishandeling is het signaleren en het aankaarten ervan bij de ouders en bij de verantwoordelijke instanties. De school is **niet** verantwoordelijk voor de verandering van de situatie of voor de hulpverlening.*

Fase 3: de uitvoering van het plan van aanpak

In fase 2 is besloten tot een **plan van aanpak**. Mogelijke stappen zijn:

- a** een advies- of consultvraag bij het AMK;
- b** een gesprek met de ouders;
- c** de jeugdarts roept het kind op voor onderzoek;
- d** een huisbezoek door schoolmaatschappelijk werker;
- e** het inschakelen van een intern begeleider;
- f** resultaten van a t/m e bespreken in de overleggroep.

Ad a Een consultatie bij het AMK

- iemand van de overleggroep spreekt met het AMK. (De Jeugdgezondheidszorg heeft een structureel overleg met het AMK);
- deze geeft advies over de verdere stappen die genomen kunnen worden;
- de resultaten van het gesprek met het AMK worden doorgesproken in de overleggroep. Naar aanleiding hiervan wordt het plan van aanpak eventueel bijgesteld.

Ad b Een gesprek met de ouders

- overleg binnen de overleggroep, welke persoon het beste met de ouders kan spreken. Uit ervaring blijkt dat bij allochtone ouders, degene die het kind het beste kent (meestal de leerkracht), de beste ingang heeft;
- bereid het gesprek goed voor in de overleggroep (zie aanbevelingen);
- voer het gesprek bij voorkeur nooit alleen;
- overleg na afloop van het gesprek in de overleggroep over verdere stappen.

Ad c De jeugdarts roept het kind op voor onderzoek

- de jeugdarts kan een kind oproepen voor onderzoek, nadat de school de zorgen heeft besproken met de ouders;
- de jeugdarts onderzoekt de leerling en spreekt met de ouders;
- de resultaten worden in de overleggroep ingebracht voor zover ze betrekking hebben op het vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling, rekening houdend met de privacy van het kind.

Ad d Een huisbezoek

- de jeugdverpleegkundige van de GGD of de schoolmaatschappelijk werker kunnen het gezin thuis bezoeken;
- in de overleggroep wordt verslag gedaan van het huisbezoek.

Ad e Het inschakelen van de intern begeleider

- de intern begeleider probeert te achterhalen of er sprake is van cognitieve of emotionele problematiek;
- de resultaten worden ingebracht in de overleggroep.

Ad f Resultaten bespreken

- analyse van de waarnemingen;
- verzamelen van feitelijke informatie;
- beeld van de verzorgingssituatie van het kind;
- draaglast/ draagkracht van de ouders.

Aanbevelingen fase 3: de uitvoering van het plan van aanpak

- *Als het kind met je gesproken heeft, praat dan niet met de ouders zonder het kind daarvan in kennis te stellen. Afhankelijk van de leeftijd kan je met het kind afspreken wat je wel en niet met ouders bespreekt.*
- *Bepaal voor je het gesprek gaat voeren met de ouders, wat het doel van het gesprek is. Het doel van het gesprek kan bijvoorbeeld zijn om na te gaan of de ouders de zorgen herkennen. Vaak is de zorg delen met de ouders de beste ingang: blijf bij welk concreet gedrag je ziet bij het kind, herkennen ouders de signalen van hun kind ook in de thuissituatie? Bespreek niet je vermoedens, maar je zorgen en geef aan dat je hierbij allebei een verantwoordelijkheid kent. Stel open vragen en zeg dat je op zoek bent naar de oorzaak/ de aanleiding van het voor het kind ongewone gedrag. Spreek af welke vervolgacties worden ondernomen, b.v de leerkracht zal er binnen de school met intern begeleider over spreken.*
- *Praten met de ouders kan vele gevolgen hebben. Zo kan door een gesprek een deel van de vermoedens onterecht blijken. Ook voelen sommige ouders zich al geholpen als je hun zorg blijkt te delen en je de problemen bespreekbaar hebt gemaakt. Maar je vermoeden kan ook worden gesterkt. Onderbouwing van je vermoeden en het delen van je zorgen in de overleggroep zijn dan de volgende stappen.*
- *Ouders kunnen het gesprek zien als bewijs van de loslippigheid van hun kind en van bemoeizucht van de leerkracht.*
- *Wanneer je afvraagt hoe je het beste een gesprek met de ouders kan voeren is het altijd mogelijk advies te vragen bij het AMK.*
- *Huisbezoeken bieden goede mogelijkheden om het samenspel tussen ouders en kinderen te observeren.*
- *Zorg ervoor dat ouders met slechts 1 of hooguit 2 personen uit je school te maken krijgen gezien de vertrouwensrelatie die tot stand dient te komen.*
- *Vanzelfsprekend heeft het betreffende kind behoefte aan steun en hulp. Bekijk wie het kind het beste ondersteuning kan bieden.*

De beoordeling van de resultaten zal tot een **beslissing** moeten leiden:

1 Er is geen sprake van kindermishandeling en huiselijk geweld:

- er vindt geen verdere actie plaats (zie fase 6); Sluit het traject af met fase 5 evaluatie,
- eventueel benodigde andere ondersteuning van het kind en/of het gezin vindt plaats
- binnen de op school afgesproken zorgstructuur.

2 Er bestaat twijfel over (het vermoeden van) kindermishandeling en huiselijk geweld:

- er kan nu tot een extra observatie periode besloten worden, het verdient de voorkeur af te spreken wat er geobserveerd gaat worden en hoe lang (zie fase 6);

3 Er bestaat geground vermoeden of zekerheid over kindermishandeling en huiselijk geweld:

zie fase 4.

Fase 4: beslissing

- **Hulp aan ouders**

Als ouders het probleem onderkennen en mee willen werken aan verandering van hun situatie, kan de overleggroep adviezen geven en doorverwijzen naar instanties voor hulpverlening. Het is daarom belangrijk dat men kennis heeft van de sociale kaart in de omgeving.

- **Melding bij Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)**

Als het vermoeden gegrond is en de zorg over het kind blijft bestaan, dan is de enige mogelijkheid een melding te doen bij het AMK, ook voor registratiedoeleinden en dossiervorming. Dat kan de directeur, de leerkracht, de intern begeleider, de jeugdarts, de jeugdverpleegkundige van de JGZ of de schoolmaatschappelijk werker doen. Bespreek in de overleggroep wie gaat melden.

- Na de melding ligt de verantwoordelijkheid voor het op gang brengen van hulpverlening mede bij het AMK. De melder wordt op de hoogte gesteld van stappen die gezet worden met inachtneming van de privacy van het gezin. Het gaat hier om vrijwillige hulpverlening. Als dat niet lukt, terwijl de situatie ernstig blijft, dan zal het AMK de Raad voor de Kinderbescherming inschakelen.
- Uitsluitend in een crisissituatie/ levensbedreigende situatie voor het kind kan men direct melden bij de politie en via het AMK of BJZ bij de Raad voor de Kinderbescherming. Een melding bij de Raad kan **niet** anoniem.

Aanbevelingen fase 4: beslissing

- *Als ouders zelf hulp willen, dan zullen de ouders in het algemeen door de leerkracht naar BJJ worden verwezen.*
- *Voor elke zaak rondom een vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling kan advies/ consult worden gevraagd bij het AMK zonder de naam van het kind en/ of ouder te noemen.*
- *Wanneer een vermoeden van kindermishandeling gemeld wordt bij het AMK, moet men rekening houden met de tijd die het AMK nodig heeft om informatie te verzamelen en mensen te mobiliseren.*
- *Soms moet men bij een zaak wachten op een gunstig moment om in te kunnen grijpen of om iets in beweging te kunnen zetten. Melden bij het AMK maakt de kans dat dit lukt groter.*
- *Bij de politie is melding mogelijk, wanneer men aangifte wil doen omdat het een strafbaar feit betreft. Dit kan niet anoniem. De politie doet aan opsporing en start een strafrechtelijk onderzoek.*

Fase 5: evaluatie

- De overleggroep evalueert datgene wat er is gebeurd en de procedures die zijn gevolgd.
- Zonodig wordt de zaak ook doorgesproken met andere betrokkenen, zoals interne en externe betrokkenen.
- Zonodig worden verbeteringen in afspraken en/of procedures aangebracht.
- Besluit welke informatie in het leerling-dossier wordt vastgelegd. Ouders hebben recht op inzage in het kinddossier.

Fase 6: nazorg

Leerling/ouders:

- Los van de gekozen weg, blijft de leerkracht zeker vier maanden na evaluatie het gedrag van het kind nauwkeurig volgen;
- Blijf het kind steunen;
- Indien er aanleiding toe is, roept de leerkracht de overleggroep opnieuw bij elkaar (fase 2);
- Bij blijvende twijfel wordt bij het AMK gemeld;
- Als gebleken is dat het vermoeden niet gegrond was, kunnen de werkaantekeningen worden vernietigd en kan het dossier met betrekking tot dit kind afgesloten worden.

Betrokken leerkracht/overleggroep:

- De zorgen rondom een leerling kunnen bij de leerkracht/overleggroep allerlei twijfels en gevoelens losgemaakt hebben. Het is van belang dat er ook nazorg voor hen beschikbaar is.

Aanbevelingen fase 5: evaluatie

- *Leg op schrift vast hoe er gewerkt is. (stappen, acties, besluiten).*
- *Het is van belang op van tevoren vastgestelde tijdstippen met direct betrokkenen een tussentijdse evaluatiebijeenkomst te plannen.*
- *Het bieden van permanente educatie en het regelmatig opfrissen van kennis, kunde en houding is van groot belang en noodzakelijk om goed om te kunnen gaan met signalen van huiselijk geweld/kindermishandeling.*

Aanbevelingen fase 6: nazorg

- *Het belang van het bieden van ondersteuning aan het kind moet niet onderschat worden. Veel mensen die in hun jeugd mishandeld of misbruikt zijn, hebben het gered doordat andere volwassenen zich om hen bekommerden.*
- *Sta open voor ondersteuning om je eigen machteloosheid en teleurstellingen te hanteren wanneer onverhoopt toch blijkt dat de hulpverlening anders verloopt dan je had gedacht.*
- *In het kader van nazorg voor de leerkracht heeft de school de taak om te zorgen voor een veilige werkplek (arbo-wet).*

Bijlage 1:
Observatiepunten

Vragen over 'opvallend gedrag van een leerling'

Nummer leerling(e): _____ jongen/meisje

Leeftijd/groep: _____

JGZ-medewerker: _____

1. Sinds wanneer vertoont het kind opvallend gedrag?
2. Is er de laatste tijd iets in het gedrag of in de situatie van het kind veranderd?
3. Het opvallende gedrag bestaat uit (zie ook bijlage 2):
4. Hoe is de verhouding tot de medeleerlingen?
5. Hoe is de uiterlijke verzorging van het kind, zoals kleding en dergelijke?
6. Hoe is de verhouding tot vrouwelijke/mannelijke leerkrachten?
7. Hoe is het contact tussen de school en de ouders?
8. Zijn er bijzonderheden over het gezin te melden? Indien mogelijk ook de bron vermelden.
9. Wat is er bij u bekend over eventuele broertjes en zusjes?
10. Zijn er opvallende veranderingen in de schoolresultaten?
- 11.

Volgens de Wet op Persoonsregistraties hebben ouders het recht op inzage en correctie in het dossier van hun kind. Daarom dienen gegevens in het dossier zorgvuldig en zo objectief mogelijk te worden beschreven. Persoonlijke werkaantekeningen zijn geen onderdeel van het dossier en niet ter inzage voor ouders. Het is daarom belangrijk zeer zorgvuldig om te gaan met deze werkaantekeningen. Zet deze niet op naam. Zodra het mogelijk is vernietigt u ze.

Bijlage 2: **Signalenlijst huiselijk geweld/ kindermishandeling (4-12 jaar)**

Voorwoord

Als kinderen mishandeld, verwaarloosd en/of misbruikt worden, kunnen ze signalen uitzenden. Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren, die aangeven dat er iets met het kind aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling en huiselijk geweld (echtscheiding, overlijden van een familielid, enz.). Hoe meer signalen van deze lijst een kind te zien geeft, hoe groter de kans dat er sprake zou kunnen zijn van kindermishandeling en huiselijk geweld.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van een signalenlijst het 'bewijs' te leveren van de mishandeling. Het is wel mogelijk om een vermoeden van mishandeling meer te onderbouwen naarmate er meer signalen uit deze lijst geconstateerd worden. Een goed beargumenteerd vermoeden is voldoende om in actie te komen!

1. Lichamelijke signalen

- wit gezicht (slaaptekort)
- hoofdpijn, (onder)buikpijn
- blauwe plekken, schaafplekken, brandwonden, gebroken ledematen
- slecht verzorgd er uit zien
- geslachtsziekte
- jeuk of infectie bij vagina en anus
- urineweginfecties
- vermageren of dikker worden
- pijn in bovenbenen, samengeknepen bovenbenen
- houterige lichaamsbeweging
- niet zindelijk (urine/ontlasting)
- zwangerschap
- lichamenlijk letsel
- achterblijven in taal-, spraak-, motorische, emotionele en/of cognitieve ontwikkeling

2. Gedragssignalen

- somber, lusteloos, in zichzelf gekeerd
- eetproblemen
- slaapstoornissen
- schrikken bij aanraking
- hyperactief
- agressief
- plotselinge gedragsverandering (stiller, extra druk, stoer, agressief)
- vastklampen of abnormaal afstand houden
- isolement tegenover leeftijdgenoten
- zelfvernietigend gedrag (bv. haren uittrekken, praten over dood willen, suïcidepoging)
- geheugen en concentratiestoornissen
- achteruitgang van leerprestaties
- overijverig
- zich aanpassen aan ieders verwachtingen, geen eigen initiatief
- extreem zorgzaam en verantwoordelijk gedrag
- verstandelijk reageren, gevoelens niet tonen (ouwelijk gedrag)
- geseksualiseerd ("verleiden") gedrag, seksueel getint taalgebruik
- opvallend grote kennis over seksualiteit (niet passend bij de leeftijd)
- verhalen of dromen over seksueel misbruik, soms in tekeningen
- geen spontaan bewegingsspel
- moeite met uitkleden voor gymles of niet meedoen met gym
- spijbelen, weglopen van huis
- stelen, brandstichting
- verslaving aan alcohol of drugs

3. Kenmerken ouders/gezin

- ouder troost kind niet bij huilen
- ouder klaagt overmatig over het kind, toont weinig belangstelling
- ouder heeft irreële verwachtingen ten aanzien van het kind
- ouder is zelf mishandeld of heeft psychiatrische- of verslavingsproblemen
- ouder gaat steeds naar andere artsen/ziekenhuizen ('shopping')
- ouder komt afspraken niet na
- kind opeens van school halen
- aangeven het bijna niet meer aan te kunnen
- 'multi-problem' gezin
- ouder die er alleen voorstaat
- regelmatig wisselende samenstelling van gezin
- isolement
- vaak verhuizen
- sociaal-economische problemen: werkloosheid, slechte behuizing, migratie, etc.
- veel ziekte in het gezin
- geweld wordt gezien als middel om problemen op te lossen

4. Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

- agressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader (sommige jongeren, m.n. jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan), agressie naar medeleerlingen, leeftijdgenoten, agressie en wreedheid naar dieren
- alcohol- of drugsgebruik
- opstandigheid, angst, depressie
- negatief zelfbeeld
- passiviteit en teruggetrokkenheid, verlegenheid
- gebrek aan energie voor schoolactiviteiten
- zichzelf beschuldigen
- suïcidaliteit
- sociaal isolement: proberen thuissituatie geheim te houden en ondertussen aansluiting te vinden met leeftijdsgenoten (zonder ze mee naar huis te nemen)
- gebrek aan sociale vaardigheden
- vaak wordt de verkeerde diagnose ADHD gesteld

Bijlage 3 aandachtspunten in gesprekken met ouders

Aandachtspunten in gesprekken met ouders.

Het kan heel lastig zijn om met de ouders in gesprek te gaan wanneer een leerkracht vermoedt dat een kind mishandeld wordt. Toch zal een dergelijk gesprek nodig zijn voor een juiste beeldvorming. In zo'n gesprek (samen met de leerkracht, intern begeleider en directeur) kan bijvoorbeeld blijken dat er iets totaal anders aan de hand is dan aanvankelijk wordt vermoed. Het gesprek kan ook net het duwtje zijn dat ouders nodig hebben om hulp te gaan zoeken. Het is goed als leerkrachten zich realiseren dat de meeste ouders het best fijn vinden als iemand oog heeft voor hun kind.

In situaties waarin ouders terughoudend, defensief of agressief reageren, is er des te meer een reden zich ernstig zorgen te maken. Daarnaast kan het ook nog zo zijn dat de ouders zelf zich onvoldoende realiseren wat er aan de hand is wanneer het kind door iemand anders dan de ouders mishandeld wordt. Het is belangrijk te proberen in het gesprek met de ouders de zorgen te delen door naast de ouders te gaan staan in plaats van tegenover hen.

Let in het gesprek met de ouders op de volgende punten:

- Maak het doel van het gesprek duidelijk
- Gebruik bij voorkeur niet het woord 'kindermishandeling'
- Vertel de ouders wat er feitelijk is op gevallen aan het kind
- Vraag de ouders of zij de zorg herkennen
- Respecteer de (ervarings) deskundigheid van de ouders m.b.t. hun kind
- Spreek de ouders aan op hun verantwoordelijkheid als opvoeder
- Nodig de ouders uit om te praten door open vragen te stellen (wie, wat, waar, hoe, wanneer..)
- Praat vanuit jezelf ('ik zie dat...')
- Wees eerlijk en open, pas op voor vrijblijvendheid
- Vraag hoe de ouders de geuite zorgen beleven
- Leg afspraken en besluiten na afloop van het gesprek kort en zakelijk vast en geef de ouders hier een kopie van
- Kies in het gesprek die invalshoek die aansluit bij de specifieke cultuur en gewoonten van het gezin

In het gesprek met de ouders over de zorgen om hun kind, kan gebruik gemaakt worden van 'hulpzinnen'.

Hieronder volgen enkele voorbeelden.

Inleidende zinnen

- 'Ik wil met u praten over de verandering in het gedrag van uw kind.'
- 'Ik maak me zorgen over uw kind omdat..'
- 'Er is een verandering ontstaan in de groep, sindsdien is uw kind...'

De werkelijke boodschap

Vanuit het benoemen van de feiten kan die als volgt luiden:

- 'Mij valt op...', 'het lijkt of...'
- 'Ik merk...', 'ik hoor...', 'ik zie...', 'ik denk...'
- 'Uw kind is de laatste tijd wat stiller (ongeconcentreerder, rumoeriger, drukker, afwezig, verdrietiger, boos, geheimzinniger) en daar maak ik me zorgen over'
- 'Uw kind heeft de laatste tijd wat moeite met andere kinderen, mij valt op..'
- 'Uw kind is de laatste tijd zo aanhankelijk en vraagt veel aandacht (heeft moeite met de regels). Hoe ervaart u dat zelf? Weet u misschien wat de oorzaak hiervan kan zijn?'
- 'Hoe gaat het bij u thuis?'
- 'Is er iets gaande in de omgeving van uw kind (vriendjes, op straat, familie)?'
- 'Het lijkt of uw kind gepest wordt (uitgescholden wordt, bang is, straf krijgt, klem zit,

gedwongen wordt, niet gelukkig is) en daar last van heeft. Wat merkt u daarvan?'

Het vervolg

- 'Ik wil graag nog eens met u praten om te kijken of er verandering in het gedrag van uw kind heeft plaatsgevonden'.

Aandachtspunten in gesprekken met kinderen.

Een gesprek met een kind kan mogelijk extra informatie bieden over de situatie waarin het kind zich bevindt. Vanaf de leeftijd van ongeveer twee jaar is het mogelijk een dergelijk gesprek te voeren. Belangrijk hierbij is wel voortdurend rekening te houden met de leeftijd en de ontwikkelingsfase van het kind.

Het is niet de bedoeling dat het kind uitgevraagd wordt. Een gesprek met een kind heeft tot doel om aanvullende informatie te krijgen of het kind te steunen. Het gesprek met het kind mag nooit in plaats van het contact met de ouders komen. Het is erg belangrijk om voortdurend te proberen met een open houding het contact met de ouders aan te gaan.

Tips voor het gesprek

- Voer het gesprek met een open houding
- Sluit aan bij waar het kind op dat moment mee bezig is (spel, een tekening, knutselen)
- Ga op dezelfde ooghoogte zitten als het kind en kies een rustig moment uit
- Steun het kind en stel het op zijn gemak
- Gebruik korte zinnen
- Vraag belangstellend en betrokken maar vul het verhaal niet in voor het kind
- Begin met open vragen:
 - 'Wat is er gebeurd?'
 - 'Wanneer is het gebeurd?'
 - 'Waar heb je pijn?'
 - 'Wie heeft dat gedaan?'
- Wissel open vragen af met gesloten vragen:
 - 'Ben je gevallen?'
 - 'Heb je pijn?'
 - 'Ging je huilen?'
 - 'Vond je dat leuk of niet leuk?'
- Vraag niet verder wanneer het kind niets wil of kan vertellen
- Houd het tempo van het kind aan, niet alles hoeft in één gesprek
- Laat het kind niet merken dat je van het verhaal schrikt
- Val de ouders (of andere belangrijke personen voor het kind) niet af in verband met loyaliteitsgevoelens
- Beloof nooit absolute geheimhouding aan een kind. Leg uit dat je met anderen gaat kijken hoe je het kind het beste kan helpen. Leg het kind uit dat je het op de hoogte houdt van elke stap die jij neemt. Het kind mag nooit zelf de verantwoordelijkheid krijgen in de keuze van de te nemen stappen
- Prijs het kind omdat hij het heeft durven te vertellen
- Vertel het kind dat hij/zij niet de enige is die dit overkomt en dat hij/zij geen schuld heeft aan de ontstane situatie
- Vraag wie er nog meer op de hoogte is van de situatie en van wie het kind steun krijgt (dit kan ook een vriend of vriendin zijn)
- Ga na of de situatie nog veilig is voor het kind
- Ga zoveel mogelijk uit van wat het kind zelf kan of aangeeft en probeer steeds in te schatten wat het kind al aankan
- Als je merkt dat het kind je niet in vertrouwen durft te nemen, vraag dan of hij/zij met iemand anders zou willen praten. Ga niet zelf de hulpverlenerrol vervullen maar verwijs het kind tijdig
- Let tijdens het gesprek goed op de non-verbale signalen van het kind
- Stop het gesprek wanneer de aandacht bij het kind verdwenen is en spreek eventueel een volgend gesprek af.

Bijlage 4: sociale kaart

- **Schoolmaatschappelijkwerk Noordemaat**
Tel. 0594-517656
- **ZAT Zorgadviesteam**
Tel. 0594-517877
- **AMK**
(Algemeen Meldpunt Kindermishandeling)
Tel. 0900-1231230
- **BJZ**
Tel. 0900-8615
- **GGD, afdeling JGZ**
(Jeugd Gezondheidszorg)
Tel. 050-3674000
- **Schoolbegeleidingsdienst**
Tel. 088-0200300
- **Politie, afdeling Jeugd en Zeden**
Tel. 0900-8844
- **Raad voor de Kinderbescherming**
Tel. 050-7512000
- **Steunpunt Huiselijk Geweld**
Tel. 050-3180011
- **Kindertelefoon**
Tel. 0800-0432

Websites:

Overheid	Algemeen	Seksueel Misbruik
<p>www.justitie.nl - beleid/thema's -zoekwoord kindermishandeling</p> <p>www.minvws.nl zoekwoord: kindermishandeling</p> <p>www.overheid.nl</p> <p>www.jeugdzorg.nl</p> <p>www.jeugdinformatie.nl</p>	<p>www.kindermishandeling.info</p> <p>www.jni.nl</p> <p>www.raak.nl</p> <p>www.kindermishandeling.nl</p> <p>www.kinderbescherming.nl</p> <p>www.defenceforchildren.nl</p> <p>www.kinderrechten.nl</p> <p>www.rechtenvanhetkind.nl</p> <p>www.stopkindermishandeling.nl</p> <p>www.kinderhulp.nl</p> <p>www.rechtenvanhetkind.nl</p> <p>www.vetverkeerd.nl</p> <p>www.kindertelefoon.nl</p> <p>www.kinderrechtswinkel.nl</p> <p>www.kip.org</p> <p>www.huiselijkgeweld.nl</p> <p>www.kindermishandeling.nl</p> <p>www.artsennet.nl</p> <p>www.geheimgeweld.nl</p> <p>www.jeugdpreventiedrenthe.nl</p> <p>www.kindermishandelingdrenthe.nl</p>	<p>www.seksueelkindermisbruik.nl</p> <p>www.transact.nl</p> <p>www.overjegrenzen.nl</p> <p>www.knokkers.nl voor volwassenen die in hun jeugd te maken hebben gehad met kindermishandeling.</p> <p>www.seksueelgeweld.nl =particuliere site</p> <p>www.lotgenoten-incest-slachtoffers.nl =particuliere site</p> <p>www.seksueelmisbruik.nl =particuliere site</p> <p>www.seksueelmisdrijf.nl =particuliere site</p> <p>www.meldpunt.org = meldpunt kinderpornografie op Internet</p>
Sociaal Emotioneel	Opvoedingsondersteuning	Hulpverlening
<p>www.aps.nl/onderwijstelefoon</p> <p>www.sociaalemotioneel.nl</p> <p>www.kanjertraining.nl</p> <p>www.pestweb.nl</p> <p>www.pestten.nl</p>	<p>www.balansdigitaal.nl</p> <p>www.oudersonline.nl</p> <p>www.pedagogiek.net</p> <p>www.pleegzorg.nl</p> <p>www.moederenkind.nl</p> <p>www.kinderinfo.nl</p> <p>www.steunpuntopvoeding.nl</p> <p>www.opvoedingsondersteuning.info</p>	<p>www.amk-nederland.nl</p> <p>www.korrelatie.nl</p> <p>www.drankjewel.nl</p> <p>www.huiselijkgeweld.nl</p> <p>www.fiom.nl</p> <p>www.slachtofferhulp.nl</p> <p>www.zorgwijzer.nl</p> <p>www.hulpgids.nl</p> <p>www.geestelijkegezondheidszorg.pagina.nl</p> <p>www.bjzgroningen.nl</p> <p>www.hulpingroningen.nl</p>